

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3356/2023
27.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Невенка Ђокић адвокат из ..., против тужене Агроиндустријско комерцијалне банке „АИК банка“ а.д. Београд, коју заступа Драган Лазаревић адвокат из ..., ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 601/22 од 06.06.2022. године, на седници одржаној 27.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 601/22 од 06.06.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 601/22 од 06.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 601/22 од 06.06.2022. године одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 562/20 од 20.04.2021. године, којом је утврђено да је ништава одредба члана 5. став 1. тачка 1. уговора о кредиту од 12.04.2016. године (став први изреке) и обавезана тужена да исплати тужиоцу износ од 4.000,00 динара, на име стицања без основа, са законском затезном каматом од 12.04.2016. године до исплате (став други изреке) и 46.800,00 динара, на име трошкова парничног поступка, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате (став трећи изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено, на основу члана 404. ЗПП, изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Предметна правноснажна пресуда донета у другом степену почива на уједначеном тумачењу и примени права који су изражени како у одлукама нижестепених судова, тако и у одлукама овог суда. Тужиоцу у предуговорној фази,

сходно члану 17. став 1. и 4. Закона о заштити корисника финансијских услуга – није уручена понуда тужене банке на прописаном обрасцу, у смислу тачке 12. Одлуке о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини образаца који се уручују кориснику („Службени гласник Републике Србије“, број 65/11), те он није био јасно и недвосмислено упознат са износом накнада и трошкова кредита. Указивање ревидента на различиту судску праксу у овим споровима не значи нужно да постоји неуједначена судска пракса, јер правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. По оцени Врховног касационог суда, у овом случају нема места одлучивању о изјављеној ревизији ни из других разлога предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП - разматрања правних питања од општих интереса или у интересу равноправности грађана, односно новог тумачења права на којем је заснован означени правни став.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Побијаном другостепеном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ст. 1. и 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП, због чега је одлучено као у другом ставу изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић